

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА НЕФРОЛОГІЯ

ДРАЧУК В. М., ЗАМОРСЬКИЙ І. І.

НЕФРОПРОТЕКТОРНІ ЕФЕКТИ ГЛУТАТІОНУ ПРИ МІОГЛОБІНУРИЧНІЙ ГОСТРІЙ НИРКОВІЙ НЕДОСТАТНОСТІ

ВДНЗ України «Буковинський державний
медичний університет»

ВСТУП. Глутатіон — біологічно-активний трипептид, що складається із залишків гама-глутамінової кислоти, цистеїну та гліцину. Є одним з найпотужніших антиоксидантів та ключовою ланкою у трьох антиоксидантних системах організму із наявних чотирьох. Враховуючи важливість вільнорадикального окислення в патогенезі міоглобінуричної гострої ниркової недостатності (ГНН) метою роботи стало встановлення протекторної активності препарату відновленого глутатіону у розвитку експериментальної міоглобінуричної (гліцеролової) ГНН.

МАТЕРІАЛ ТА МЕТОДИ. Дослідження проведено на білих безпородних статевозрілих щурах — самцях масою 120–180 г, які перебували в стандартних умовах віварію з вільним доступом до води та їжі. Тварини були розділені на три групи (n=7): 1 — контрольна, 2 — тварини з міоглобінуричною ГНН, 3 — тварини, яким був введений глутатіон. Гліцеролову ГНН відтворювали шляхом внутрішньом'язового введення щурам 50% розчину гліцеролу в дозі 10 мл/кг. Глутатіон (ТАД-600, «Biomedica Foscama», Італія) вводили в дозі 40 мг/кг одноразово внутрішньочеревнево через 40 хв після введення гліцеролу. На 24 год після моделювання ГНН оцінювали функціональний стан нирок тварин за умов водного навантаження (5% питної води від маси тіла) за показниками діурезу, швидкості клубочкової фільтрації, концентрації креатиніну в плазмі крові та ступенем протеїнурії.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ. Застосування глутатіону призвело до істотного покращання показників екскреторної функції нирок. У групі лікованих тварин спостерігалось збільшення діурезу в 1,4 раза ($p \leq 0,05$) і, відповідне, зростання швидкості клубочкової фільтрації в 1,2 раза ($p \leq 0,05$). Концентрація креатиніну в плазмі крові зменшилась в 1,6 раза ($p \leq 0,001$). Зменшились також показники протеїнурії: концентрація білка в сечі — в 2,2 раза, екскреція — в 1,7 раза ($p \leq 0,05$).

При цьому в групі лікованих тварин спостерігались позитивні зміни з боку прооксидантно-антиоксидантної рівноваги в нирках та плазмі крові тварин. Так, вміст ТБК-активних продуктів в еритроцитах крові зменшувався в порівнянні з нелікованими тваринами в 1,8 раза ($p \leq 0,05$), у тканині нирок — в 1,4 раза ($p \leq 0,05$). Вміст окисно-модифікованих білків у плазмі крові зменшувався в 1,3 раза ($p \leq 0,05$), в тканині нирок — в 1,2 раза ($p \leq 0,05$). У тварин, яким вводили глутатіон, спостерігалось достовірне збільшення активності глутатіонпероксидази в тканині нирок у 1,5 раза ($p \leq 0,05$), в плазмі крові — в 1,2 раза ($p \leq 0,05$). Активність каталази при застосуванні препарату збільшувалась на 16% ($p \leq 0,05$) в тканині нирок та на 8% у плазмі крові. Вміст церулоплазміну в плазмі крові достовірно збільшився в 1,5 раза ($p \leq 0,05$) в порівнянні з нелікованими тваринами.

ВИСНОВКИ. Отже, згідно отриманих даних, глутатіон проявляє нефропротекторні ефекти при експериментальній міоглобінуричній гострій нирковій недостатності.